

Trpezlivosť ruže prináša (6. decembra)

Existujeme práve preto, aby sme ukázali ľuďom Boha. Lebo len tam kde ľudia vidia Boha, začína skutočne život. Niet nič krajšieho ako byť zachytený evanjeliom Krista. Niet nič krajšieho ako poznať ho a odovzdávať, deliť sa aj s inými o priateľstvo s ním.

06.12.2023

Trpezlivosť ruže prináša

V dnešnom evanjeliu Ježiš „vystúpil na vrch, a tam si sadol“ (Mt 15, 29). Sedenie predstavuje čakanie. Ale nie pasívne čakanie v zmysle: „vy sa postarajte, zatiaľ čo ja tu budem čakať“. Ježiš čaká na duše, na moment, kedy odpovieme na jeho pozvania, kedy prijmemе jeho milosť. Ježiš je trpezlivý, čaká, ale jeho čakanie je aktívne. Boh „čakal“ od stvorenia sveta na „plnosť času“ (Gal 4, 4), kedy pošle svojho Syna na svet. Boh je trpezlivý.

Môžeme sa opýtať: „prečo Boh čaká? Prečo nezasiahne vo svete spôsobom, že všetci by uverili v neho? Prečo sú tolké zvady a konflikty, ako keby Boh neexistoval?“

Odpoveď nájdeme v Ježišovi, ktorý je „cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6). Boh sa stal človekom, aby nám ukázal cestu: Ježiš je cestou k Bohu. Boh sa stal človekom, aby nám ukázal cieľ cesty: Ježiš je zároveň cieľom našej

cesty k Bohu. „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14, 9).

V dnešnom evanjeliu vidíme zástupy mrzákov a chorých (porov. Mt 15, 30). Každý z nás sme chorí, keď sa necháme zmrzačovať hriechom. Sme slepí, keď nevidíme Boha v našom živote a v živote druhých ľudí. Sme nemí, keď nemáme v sebe Božie slovo. Sme chromí, keď sa hýbeme životom bez Božej milosti. Ježiš sedí, a aktívne čaká.

V evanjeliu vidíme malú skupinku ľudí, ktorá mu kládla všetkých týchto mrzákov k nohám (v. 30). Táto malá skupinka sú apoštoli, ktorí majú účasť na Ježišovom poslaní. Nepíše sa o nich, že oni sami by boli bez chýb a chorôb, bez hriechov a slabostí. Boh si vyvolil za apoštolov slabých, aby zahanbil silných (porov. 1 Kor 1, 26-31). Evanjeliá nám nezatajili slabosti apoštolov, a to dokonca ani veľmi veľkých! Zapretie a zrada

Šimona Petra, nenávisť Jakuba a Jána, keď chceli zoslať oheň z neba na samaritánsku dedinu (porov. Lk 9, 51-56), hádky medzi apoštolmi, kto je medzi nimi najväčší (porov. Lk 22, 24-27). Matúš bol mýtnik a preto verejne známy ako hriešnik (porov. Mt 9, 9-13).

Boh je trpezlivý, aktívne čaká, a posiela nám svoje milosti cez druhých ľudí: Šimon Peter spoznal Ježiša vďaka svojmu bratovi Ondrejovi, Natanael sa priblížil k Mesiášovi cez svojho priateľa Filipa. *Takto koná Boh: cez druhých ľudí, cez naše rodinné a priateľské vzťahy.*

Keď ich doviedli ku Kristovi, povedal im: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí“ (Mt 4, 19), „pod’ za mnou“ (Mt 9, 9), „podďte a uvidíte, kde bývam“ (Jn 1, 39). Ježiš počíta s nami, a to aj s našimi slabosťami, aby sme privádzali druhých ľudí k nemu a aj my sami sa nechali priniesť k nemu.

A on sa o všetko postará: on nás uzdraví (porov. Mt 15, 30).

Definitívne uzdravenie z hriechov nastane až vo večnom živote. Preto tu na zemi pre nás všetkých platí: *trpezlivosť ruže prináša*.

Ježiš nám dáva svoje milosti cez Cirkev, uzdravuje nás cez druhých ľudí. Svätý Josemaría nám pripomína, že Cirkev je toto: „Kristus prítomný medzi nami, Boh, ktorý prichádza k ľuďom, aby ich spasil, ktorý nás volá svojím zjavením, posväcuje nás svojou milosťou a drží nás svojou pomáhajúcou rukou v malých i veľkých zápasoch každodenného života“ (*Ísť s Kristom*, bod 131).

Veriaci v Cirkvi nie sme dokonalí. Sme povolaní byť dokonalými v láske, v ktorej môžeme vždy rásť tu v pozemskom živote. Svätosť nie je neprítomnosť slabostí, ale prítomnosť Božej milosti, ktorá ma postupne -

trpezlivo- pretvára. Božia láska je trpezlivá (porov. 1 Kor 13, 4). Vždy, a to až do smrti, budeme mať chyby a budeme potrebovať Božiu milosť a odpustenie! Preto môžeme lepšie pochopiť tieto hlboké slová zakladateľa Opus Dei: „My kresťania nosíme veľký poklad milosti v hlinených nádobách (porov. 2 Kor 4, 7). Boh zveril svoje dary krehkej a slabej ľudskej slobode, a hoci je isté, že nám Pánova moc pomáha, naša žiadostivosť, naša pohodlnosť a naša pýcha ju niekedy odmietajú a spôsobujú, že upadáme do hriechu“ (*Íst s Kristom*, bod 131).

Vďaka krstu sme Cirkvou, sme povolání -každý osobne po mene- k svätosti a apoštolátu. „Byť kresťanom znamená byť obnovený Bohom a poslaný k ľuďom hlásať im spásu“ (*Íst s Kristom*, bod 131). Kresťan je každý deň obnovovaný Božou milosťou a poslaný byť apoštolom tam, kde sa nachádza: doma v rodine, medzi

kolegami v práci, v spoločenských vzťahoch. Kresťan je povolaný byť „druhým Kristom, samým Kristom“, ktorý ide okolo a ľudia mu nie sú ľahostajný. Kresťan je apoštol: to znamená, že je poslaný hlásať Krista svojim životom a slovom. Jednou vetou: *kresťan je Kristus, ktorý prechádza okolo.*

Ježišovi je ľúto zástupu, ktorý je hladný po Božom slove, ktorý omdlieva na životnej ceste, lebo sa spolieha na svoje sily (porov. Mt 15, 32). Ježiš prišiel, aby nás nasýtil svojim životom: aby sme nežili ako otroci žiadostivosti, ale ako Božie deti, ktoré počítajú s milosťou Boha Otca pri všetkých svojich obmedzeniach a slabostiach. A táto Božia láska je trpezlivá. Ježiš nám posielal ľudí a udalosti, ktoré nám slúžia na spásu, lebo „tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28).

Panna Mária je Kráľovnou apoštolov. Po Zvestovaní, to znamená, hneď po tom, ako prijala dar svojho povolania -povolania byť Božou Matkou, to bola jej cesta svätosti-, sa vydala na cestu k svojej sesternici Alžbete. Mária prichádza do domu Zachariáša a Alžbety a naplňa ho radosťou. Kto má Ježiša, má radosť. Mária je plná milosti a delí sa s touto milosťou. Pápež František nám hovorí, že *byť kresťanom znamená mať radosť a dávať túto radosť druhým*. Prítomnosť Krista v Máriinom živote ju poháňa k apoštolátu.

Apoštolát je hovoriť o Bohu, približovať ľudí k Ježišovi, aby nás mohol uzdravovať. Cieľom *trpezlivého* apoštolátu je, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu. Rodina je domácou Cirkvou, je prvým miestom, kde sú rodičia apoštolmi. Dnes, na sviatok sv. Mikuláša, poprosme Boha o tento dar: *s tvojou pomocou chcem byť*

apoštolom v mojej rodine a v práci. Chcem ľudí približovať k tebe svojim príkladom, slovom, ale aj svojimi slabosťami, ktoré ma vedú k tomu, aby som začínal a znovu začínal v duchovnom boji, s trpezlivosťou, ktorá ruže prináša.

Všetci si chceme zobrať k srdcu slová Benedikta XVI a premeniť ich na skutky počas adventného obdobia: „Existujeme práve preto, aby sme ukázali ľuďom Boha. Lebo len tam kde ľudia vidia Boha, začína skutočne život. (...) Niet nič krajšieho ako byť zachytený evanjeliom Krista. Niet nič krajšieho ako poznať ho a odovzdávať, deliť sa aj s inými o priateľstvo s ním“ (Benedikt XVI, *Homília*, 24-IV-2005). Tieto slová sa v plnej miere vzťahujú na život Panny Márie. Prosme ju, aby sme tieto slová premieňali na skutky.

Branislav Borovský

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/trpezlivost-ruze-prinasa-6-
decembra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/trpezlivost-ruze-prinasa-6-decembra/) (03.03.2026)